

Men desuagtet mente man den Gang, at man ikke burde gaa til et saa meget bekosteligt Skridt som at lade Staten overtage samtlige Telefoner her i Landet, men at man netop kun burde lade Staten overtage de interprovinsielle Forbindelser og lade de provinsielle og interurbane Forbindelser besørge af de bestaaende Selskaber. Derfor har jeg med ganske rolig Samvittighed kunnet lade Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Telefonvæsenet her i Landet ligge, og jeg kommer da altsaa til det andet Hensyn, der skulde kunne have foranlediget Ministeren til at nære Betænkelighed ved at udfærdige Koncession. Det er Forholdet til Københavns Kommune, der her er fremdraget. Man har ganske vist ogsaa fremdraget Forholdet til de øvrige ca. 300 Kommuner her paa Sjælland, men jeg skal med Hensyn til disse bemærke, at af dem er der kun 27 Kommuner, der rent ud med eller uden Begrundelse have fraraadet en saadan Koncession, medens de øvrige have tilraadet det, idet de selvfølgelig med fuld Ret have gjort forskellige Henstillinger om Forandringer i Koncessionsudkastet, til hvilke der paa forskellige Punkter er taget Hensyn. Men fra Københavns Kommunes Side, som utvivlsomt er den vigtigste af samtlige Sjællands 300 Kommuner, har der været stillet det Forslag til Indenrigsministeren, at Koncessionen ikke skulde udfærdiges. Hvad har Grunden været hertil? Det har været den, at der har bestaaet en Overenskomst siden 1889 mellem Telefonselskabet og Kommunalbestyrelsen, som man ønskede gennemset af Hensyn til de nødvendige Forandringer, som Loven vilde medføre i Overenskomsten og af Hensyn til, at man ønsker at forskellige Fordele skulde tilflyde Kommunerne. Særlig har der været enkelte Punkter, saaledes f. Eks. Spørgsmaalet om Afgiften til Københavns Kommune, som man maatte ønske bevaret under alle Omstændigheder uden Hensyn til, at Loven hjemler Erstatning til Kommunen for den Skade og de Ulemper, som Telefonanlægget vilde medføre, medens den ikke bestemmer Afgiften til de enkelte Kommuner, men overlader til Indenrigsministeren at fastsætte den. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal skal jeg bemærke, at jeg har troet at burde stille mig saaledes over for de koncessionssøgende Selskaber ikke at kræve nogen Afgift hverken til Staten eller Kommunerne, idet jeg, som jeg har haft Læjlighed til at udvikle i forrige Samling, mener, at en saadan Afgift i alt Fald over-

for Kommunerne ikke har nogen ret Begrundelse. Langt snarere maa man gaa den Vej at nedsætte Telefonselskabernes Abonnterfordel for Telefonselskabernes Abonnter fremfor at skaffe Kommunerne en saadan Indtægt, som i alt Fald i Forhold til Kommunernes øvrige Indtægter maa kaldes ganske forsvindende. Ved Siden heraf have Københavns Borgerrepræsentanter ønsket, at denne Overenskomst med Kommunen skulde skaffe Grundejerne Fordele i Retning af Erstatning for Ødelæggelse af Ejendommene, og tillige ønske Borgerrepræsentanterne at kunne faa Indflydelse paa Taksternes Fastsættelse. Det er altsaa disse tre Punkter: Hensynet til Grundejerns Interesser, Hensynet til Abonnternes Interesser og Hensynet til Kommunens Kasse, der have foranlediget Borgerrepræsentationen til at fraraade Koncessionens Meddelelse. Uden at gaa nærmere ind paa disse Forhold, hvortil Tiden heller næppe vil strække til, skal jeg bemærke, at Spørgsmaalet om Grundejerns Interesser er fuldt ud varetaget ved Koncessionens Oprettelse, og den Modstand der er rejst fra Selskabets Side, har jeg anset for mindre velbegrundet, jeg tvivler derfor ikke om, at man ved yderligere Forhandling vil naa til en Overenskomst. Med Hensyn til Indflydelse fra Kommunalbestyrelsens Side paa Ansættelsen af Takster har jeg ment, at det ganske vilde stride mod Lovens Ord og Aand, om Kommunalbestyrelsen yderligere skulde kunne hævde en Indflydelse i saa Henseende. Loven har lagt dette Forhold i Indenrigsministerens Haand, og ved Indenrigsministerens Overvejelse af Systemet for Taksterne kan man ikke lade sig lede — i alt Fald ikke lade sin Afgørelse lede — af den Mening, der i saa Henseende kunde næres rundt om i de enkelte Kommuner, der maa Ministeren gaa efter, hvad han anser for rigtigt for at opnaa det Øjemed, han tilsigter, og her har jeg ganske vist ønsket og ønsker fremdeles at gaa den Vej at give Nedsættelse i de bestaaende Takster. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) har anket over, at der endnu ikke forelaa en Afgørelse fra Ministeriet paa dette Punkt. Jeg skal her bemærke, at Koncessionen er udfærdiget den 6te Oktober, saa at der siden da kun er forløbet et Tidsrum af lidt over 3 Uger. Spørgsmaalet om, hvilket Takstsystem der maa anses for at være det heldigste, er et saa overmaade indviklet Spørgsmaal, at